

Necesitatea păstrării și modul de grupare a arborilor-rezervă, în biogrupe și / sau ca arbori izolați, se determină după cum urmează:

1. Nu este obligatorie păstrarea de arbori-rezervă ca biogrupe în u.a.-uri în care zonele gospodărite în regim de conservare deosebită pentru care se aplică măsura M2 reprezintă peste 5% din suprafața u.a. și unde arborii de pe aceste suprafețe corespund speciilor din compoziția-țel și au minim vârsta arboretului exploatat.
De asemenea, nu este obligatorie păstrarea de arbori-rezervă ca biogrupe în arborete în care se aplică tăieri rase în crâng sau tăieri rase de substituție și în care nu există exemplare din speciile de bază sau din speciile de amestec valoroase, ori acestea nu sunt amplasate în biogrupe a câte minim 5 arbori.
2. Este obligatorie păstrarea de arbori-rezervă ca biogrupe de minim 5 arbori-rezervă în u.a.-uri în care zonele gospodărite în regim de conservare deosebită pentru care se aplică măsura M2 nu reprezintă minim 5% din suprafața u.a., pentru atingerea acestui prag de suprafață. În acest caz, amplasarea biogrupelor se va face astfel încât acestea să asigure, pe cât posibil, și condițiile de conectivitate: distanța între biogrupe și eventualele zone gospodărite în regim de conservare deosebită să fie de maxim 150m.
3. Nu este obligatorie păstrarea de arbori-rezervă izolați în cazurile în care distanța între biogrupe și eventualele zone gospodărite în regim de conservare deosebită este de maxim 150m.
4. Este obligatorie păstrarea și de arbori-rezervă izolați în cazurile descrise la punctele 1. și 2. în care distanța între biogrupe și eventualele zone gospodărite în regim de conservare deosebită este de peste 150 m. În aceste situații se vor păstra arbori-rezervă amplasați astfel încât să se asigure condițiile de conectivitate.